מי שאחזו פרק שביעי גיטין

עון:

תניא בוותיה דרבי יוחנן. מיתיבי לעיל מדקתמר ולגט יכן מן מוסכן משמע דאם נתייחד עמה לא הוי אלא גט יכן מאב לרב הונא אם נתייחד עמה בטל הגט לגמרי: **וניחוש שמא ציים.** מפורש לעיל (דף יח: ד"ה שמא) : **ולא** הודו לו כל מיעתו כו'. מן להוכיח מכאן למיכה כרבי יוסי מע"ג דרב פפא כוותיה מסוס דרבי יוחנן קתמר הכא לא הודו לו כל מיעתו וכן ור' יוחנן הלכה כרבי יוחנן דהא ר' יוחנן גופיה יכול לפטור כרבי יוסי אי שמא דוקא הכא דבעל פה לא סבר כרבי יוסי: **דהא** אקיים ליה תנאיה. וא"ת לתלמר מה יש לחוש דהא ודאי יתקיים התנאי דכיון דמת לא יבוא עוד לביתו וי"ל דאיכא למיגזר אטו לא מת כי העולם יודעין שמת ויחמהו על שמתירין ליגע בגל לתמר ציים עבר מדם הכל יודעין שמקיים התנאי: **הכל** מודים לכשתצא לבי נפקא קאמר. ולרבי יוסי גט ואינו גט כדתמר לעיל כתמר מיתמי לתמר ואינה מגורשת אמר אביי תרי תנאי קאמר לה אי מטינא לגלויי לאלתר ליהוי גיטא ואי משתהינא באורחא תלתין יומין ולא אתינא ליהוי גיטא הגיע לאנטיפרס וחזר דלא לגלויי מטא ולא אישתהויי נמי אשתהי תלתין יומין בטל תנאו: הרי זה גיטך אם לא באתי מבאן ועד שלשים יום כו': למימרא דעכו במדינת הים קיימא והא אמר רב ספרא כי הוו מיפטרי רבנן מהדדי [ז]בעבו הוו מפטרי משום [א]דאסור לצאת [ט]מארץ לחוצה לארץ אמר אביי תרי תנאי קאמר לה אי מטינא למדינת הים לאלתר ליהוי גיטא אי משתהינא באורחא תלתין יומין ולא אתינא ליהוי גיטא הגיע לעכו וחזר דלא למדינת הים מטא ולא אישתהויי נמי אשתהי תלתין יומין בטל תנאו: ה"ז גיטך כל זמן שאעבור וכו': והא לא עבר אמר רב הונא מאי פניך תשמיש ואמאי קרי ליה פניך [ט]לישנא [י] מעליא נקט ורבי יוחנן אמר לעולם פניך ממש מי קתני הרי זו מגורשת ה"ז גט קתני דלא הוי גט ישן [יא]ולבי מלו תלתין יומי הוי גיטא תניא כוותיה דר' יוחנן [יב]ה"ז גיטך כל זמן שאעבור מנגד פניך שלשים יום והיה הולך ובא הואיל ולא נתייחד עמה ה"ז גט [יג]ולגט ישן אין חוששין שהרי לא נתייחד עמה וליחוש שמא פיים אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמי' דרב [יד]באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי איכא דמתני לה אמתניתין מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש ה"ז גט וליחוש שמא פיים אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי מאן דמתני לה אמתני' כל שכן אברייתא מאן דמתני לה אברייתא אבל אמתני' [ט]הא לא אתא: **מתני'** [יה]ה"ז גיטך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש אינו גט [טו]ה"ז גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש ה"ז גט [יז]אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש כתבו ותנו גט לאשתי כתבו גט בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גט [יח]כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן עד י"ב חדש כתבו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גט רבי יוסי אומר כזה גט [יט]כתבו לאחר י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש ומת אם הגט קודם למיתה ה"ז גט ואם מיתה קדמה לגט אינו גט ואם אין ידוע זו היא שאמרו מגורשת ואינה מגורשת: **גמ'** [כ]תנא רבותינו התירוה לינשא מאן רבותינו אמר רב יהודה אמר שמואל בי דינא דשרו מישחא סברי לה כרבי יוסי [כא]דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו א"ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן [כב]ר' יהודה נשיאה בנו של ר"ג בר רבי הורה ולא הודו לו כל [כג]סיעתו ואמרי לה כל [כד]שעתו א"ל ר' אלעזר לההוא סבא כי שריתוה לאלתר שריתוה או לאחר שנים עשר חדש שריתוה לאלתר שריתוה דהא לא אתי או דלמא לאחר י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש שריתוה דהא איקיים ליה תנאו [כה]ותיבעי ליה מתניתין מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש הרי זה גט לאלתר הוי דהא לא אתי או דלמא לאחר י"ב חדש דהא איקיים ליה תנאיה [כו]אין הכי נמי ומשום דהוה בההוא מעשה [כז]אמר אביי הכל מודים היכא דאמר לכשתצא חמה מגרתיקה לכי יהא גט והכי מת מתוך הזמן וגריכה ליכם: **גמ'** **מיבדוק ליגמ'**. לפף על גב דלא לתמר מעכשיו כמתן לתמר מעכשיו דמיך דמקמתמ מעכשיו קתמר לה: **כי דינא דשרי מיפמ'**. ממתן של עובדי כוכבים והייבו ר' יהודה נשיאה סהיה בימי המחמורים כן בנו של רבינו הקדוש כדתמרינן בפמכת ע"ז (דף ה:) מקמתיך ותזיל ר' יהודה נשיאה לתכפיה דר' [כח]סברי יוסי: **כרבי יוסי.** בב"ב (דף קו:) כסוחב נכסיו לבנו לתמר מוחו נתרך סיכוחו ולתמר מיחה רבי יוסי לומר מיהו לנרך זמנו של שטר מוכיח עליו דלסברי מיכמיך זמן בשטרא לידע שמסיוס נתן לו גוף הקרקע שלא [כט]יכתוב מחיו עמו והפירות לתמר מוחו: **בנו של ר"ג כר רבי.** בנו של רבינו הקדוש: **הורס.** שהתם מוחזרת: **ולא הודו לו כל שעתו.** כל ימי חייו: **לאלתר שריתוה.** כשמעטו בו שמת ותפילו קולס י"ב חדש: **הא לא אתי.** שהרי ודאי לא יבא עוד ויש כתן קיום מנתי: **ומבעי ליה.** נתי לתמרי היכא דתמר מעכשיו ודברי הכל לתמר בעי לה לתפלוגתא: **אין ה"נ.** לתיכא למבעי לתמרי ולסברי נעייה מהסוא שבא ולתיכא לתשוס הסוא מגירשת שמת ויש כיתך לתיכו לכל מי הוה בעי מתמת תו בעי לה לתמרי: **הכל מודים.** כתומר לגתמ זה גיטך כשתצא תמה מגרתיקה: **ואינה מגורשת.** ליגמ בגט זה שפק גט שפק בתמצון הוחיל ועבר למטיפרס הוה ליה שפק יהודה[ב] שפק גליל ובטל שהרי חזר כתוך [ג]לשנים תו שמא שפק יהודה הוא ולא בטל תנאו ומקויים במהלך השני והוי גט: **לתמר תבי.** ממני' נמי תיש לה למטיפרס ליהודה וכגון לתמר לה תרי מנתי: **מי מטינא לגלויי לאלתר ליהוי גיטא.** ותפרי לה משמהינא: **ומי משמהינא כתורתא סלקין יומין ולא לפיכא ליהוי גיטא.** ותפרי לה מטינא לגלויי הלכך הגיע למטיפרס וחזר לאלתר מנתו בטל ותין כתן עוד לקיימו שהרי לה לגלויי לה ולא נשמהה ותפרי קיימו לאלתר זמן הרי לה התנה תלה על מהלך הרחמון וכשהזיר גליל לה הזיל למנות הסלשים משם והלאה תלה שיהא תיל גט כשיגיע שם והרי לה הגיע וגם לא נשמהה והכי משמע מתני' הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן ועד שלשים יום מיום שתלה מכאן ועכו והיה הולך מיכולה לגליל ותלה הגט גם כשיתמו לגליל: **למימרא דעכו במדינת הים קיימא.** לתמר לכולה סלקא לעתין מעיקרא קתי ולתו לתניולא לתכי: **כי הוו מיפטרי רבנן מהדדי.** כני מדינת הים שהיו הולכין לגמוד תורה כתרך ישראל כשמוחרים לנמיהם היו מניריהם כני תרך ישראל מלוים לתוך עד עכו ומשם נפטרים מהם: **שמסור.** לכני תרך ישראל לנתת לתוכה לתרך: **והא לא עבר.** שלשים יום לרופין: **פשמים.** והרי שלשים יום לרופין גלא משמים כדקתני הוחיל ולא נתייחד עמה: **ניחוש מעלית.** פניס של מטה: **כרי זה גט קתני.** לתין לגט כאן נפקל משום גט ישן הוחיל ולא נתייחד עמה ולכי מקיים תנאיה ליהוי גיטא: **גט ישן.** כל שנתייחד עמה בין כתיבה לנתינה ופסלוהו רבנן משום גיטה קודם לנתנה לקמן בהזורק (דף עט:): **שמא פיים.** כשהיה בת שלשה פיים קטנה שניישים ונתייחד עמה ולאחר זמן תתי בעל תערער ותתר פיימתי: **כלתומר.** כשעת התנאי על מנת כן תי מוסר לה שתהא נאמנת עלי כשלשה שנים כל זמן שתאמר שלא באתי ומיתמדי ופיימתי: **כל שכן אברייתא.** לכיון להיכא דלא פיים פיים לתי לתו לתתני כרישא נתמת עלי כ"ש תכריעת שהיה הולך ובא: **אבל תמצאי.** דתמ כתוך י"ב תדש ולא רתינו שבא בעיר תשיגה לה שתיגין שתא פיים ותפרי לה תמיכה עליה תעיקרא הוי גט לבה לה לתת: **מתני' אינו גט.** לכיון לה לתמר מעכשיו משמע לתמר י"ב תדש ואינו גט עד שיעברו לי יום ס"ת תי"ב וכ"ש כתוספתא. ו) [לעיל כט:]. ז) [לעיל עב: ע"ש ה.] כתוכות כ:, ח) כתוכות כ: ע"ש ה.]. ט) [לעיל כט: נדרים מ:, ס) [לעיל עב:]. י) ע"ש ה. [תוספתא פ"ה לעיל עב: כתוכות כ:]. כ) [לעיל עב. ול"ע]. ל) [ע"ש ה.]. מ) [פר' מדרבתן]. נ) [פר' כל המכתים שנתלה שם כתוספ' השתה. עיין ערך סך כל]. ס) פ"ק א"ל. ע) [ע"ש ה.]. פ) [כ"ש מוסק סמק יהודה].

עין משפט נר מצוה

א (מיי' פ"ב מהל' מלוה ולוה ה"ן):
סו ב ג ד מיי' פ"ע מהל' גירושין הל' ט ול"ל סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קמד סעיף ז:
סז ה (מיי' שם הל' י"ב)
סוש"ע שם סעיף ה:
סח ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג:
סט ז ח מיי' שם הלכה כב טוש"ע שם סעיף ה:
ע ט מיי' שם הל' י"ד טוש"ע שם סעיף ג:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

תוספות ר"ד

אנטיפרס לעותאני היא מסוסקת סמק שהיא נחשבת מארץ יהודה סמק אם היא נחשבת מארץ הגליל ותרי תנאי קאמר לה כשהיה הולך מיהודה לגליל התנה עמה אי מטינא לגליל לאלתר ליהוי גיטא ואי משתהינא באורחא תלתין יומין ולא אתינא (לאלתר) נמי ליהוי גיטא ואע"ג דלא מטינא לגליל חזה האיש הלך כל ארץ יהודה והגיע לאנטיפרס שהיא עומדת בסוף יהודה סמוך לגליל וחזר לביתו קודם ל' בטל הגט דהא לא לגליל אזיל ולא אשתהויי אישתהי תלתין יומין ביהודה ובטל תנאו שעשה בנתינה זו כשנתן גט לאשתו על תנאי זה ואע"פ שאח"כ הולך בגליל או שוהה ביהודה ל' יום אינו גט שכבר בטלה נתינה הראשונה אבל אם נוטלו ממנה וחוזר ונותנו לה פעם שניה יכול לגרש בו להתנות מה שרוצה דקי"ל גט שבטלו חוזר ומגרש בו. ואם היה הולך מגליל ליהודה והתנה עמה אלו שני התנאים דאי מטינא ליהודה לאלתר ליהוי גיטא ואי משתהינא הכא בגליל תלתין יומין ולא אתינא (לאלתר) ליהוי גיטא ואע"ג דלא מטינא ליהודה והיה מהלך כל ארץ הגליל והגיע לכפר עותנאי שעומדת בראש הגליל וחזר לביתו קודם ל' יום בטל התנאי דהא לא ליהודה אזל ולא אשתהויי אשתהי תלתין יומין בגליל ואם יצא תרץ מכפר עותנאי והגיע לדרך שבין עותנאי לאנטיפרס שהיא מסוסקת מאיזו נחשבת היא מגורשת ואינה מגורשת ואם פת חולצת ולא מתיכפת וכן אם היה הולך מא"י למדינת הים והתנה לה לעכו שהיא בקצה א"י עומדת ולא שהה שם ל' יום וחזר בטל התנאי דלאו למדינת הים אזל ולא אשתהויי אשתהי. ה"ז גיטך כל זמן וכו' והא לא עבר והיכי תני הרי זה גט לא קתני הרי זה גט להיותה מגורשת אלא הכי קתני הרי זה גט כשר דלכי מלו תלתין יומין ונעלם ממנה ל' יום מגורשת היא ולא אמרי' ביון שהיה הולך ובא יכול שלא נתייחד עמה אין לחוש לגט ישן. תניא כותיה דר' יוחנן הרי זה גיטך כל זמן שאעבור מכנגד פניך ל' יום והיה הולך ובא הואיל ולא נתייחד עמה הרי זה גט ולאחר לא תנשא עד ל' יום ולגט ישן אין חוששין שהרי לא נתייחד עמה פי' הרי זה גט כשר שאם ישלים ל' יום ולא יבא היא מגורשת ונשאת לאחר ולא חיישינן לגט ישן

גליון הש"ס

גמ' לישנא מעליא נקט. עיין יומת דף עה. כתוכות דף יג, ודף סה: מפחים דף ג. ונלמת דף פ ע"ב:

תוספות ר"ד (המשך)

שהרי לא נתייחד עמה. ופי' המורה גט ישן כל שנתייחד עמה בין כתיבה לנתינה ופסלוהו רבנן שמא יאמרו ניטה קודם לכנגד לקמן בפרק הזורק וקשה לי בהאי פירושא חדא כגט ישן דלקמן אמרי' אם נתגרשה בו תנשא לכתחלה דאין בו שום איסור שבעולם ומגורשה גמורה היא ולא אמרי' אלא שלא תתגרש בו לכתחלה (אלא) מפני לעז הולד וא"כ אמאי מקשי וניחוש שמא פיים ואפילו אם פיים ובא עליה כיון שנתייחד להנשא בו לכתחלה מאי איכפת לן ותו בגט ישן דהתם היחוד הוא קודם הנתינה והלכך הוא כשר שהגט בא ועוקר כל הקידושין שהיו לפניו אבל הכא היחוד הוא לאחר נתינת הגט ור"ל קדשה בביאה וצריכה גט אחר הלכך ג"ל לפרש בגט ישן דהכא חמור מגט ישן דהתם דהתם אמרי' אם נתגרשה בו תנשא לכתחלה אבל הכא אם נתייחד עמה לאחר שנתנו לה הגט בטל שאם אמר לה הרי זה גיטיך מעכשיו כל זמן שאעבור מכנגד פניך ל' יום שאינו יכול לבטלו בנתים אלא כל זמן שיעבור הגט קונה למפרע אבל היחוד שנתייחד עמה מבטל הגט דהיינו שפא בא עליה וקדשה בביאה והגט לא עקר אלא קידושים הראשונים וצריכה גט אחר לביאה זו ואם לא אמר לה מעכשיו אלא שאין הגט מתקיים אלא לכשיעבור ולא למפרע ועד אז היא אשת איש ונמורה שאין לומר קדשה בההוא יחוד מ"מ י"ל שבטל הגט באותה ביאה שעשה שהרי כיון שלא אמר מעכשיו יכול הוא לבטלו כל זמן שרוצה וכיון שבא עליה בתורת אישות ולא בתורת בעילת זנות אין לך בטול גדול מזה ואפילו עבר מכנגד פניה ל' יום לאחר מיכן אינה מגורשת בנתינה הראשונה שעשה כיון שיש יחוד אחריה וצריך לישטל הגט מידה ולחזור וליתנו לה ולהתנות עמה פעם אחרת שאע"פ שבטלו אם רוצה לחזור ולגרש בו יכול לגרש בו. וניחוש שמא פיים. פי' אמאי תני ולגט ישן אין חוששין ניחוש שמא כשהיה בא אצלה פיים קטנה שביניהם ונתייחד עמה ולאחר זמן אתי בעל ומערער ואומר פיימתי. אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי. פי' בשעת התנאי אמר ע"מ כן אני מוסר לה שתהא נאמנת עלי כמאה ערים כל זמן שתאמר שלא באתי ונתייחדתי עמה: ואיכא דמתני להא אמתניתי מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש הרי זה גט ונתייחש שמא פיים אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי. מאן דמתני לה אמתני כ"ש אברייתא ומאן דמתני

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com